

இனம்

இனம் இதைக் கேட்கும்

ISSN : 2455 - 0531

Mail Id: inameditor@gmail.com

editor@inamtamil.com

பன்னாட்டு இணையத் தமிழியல்

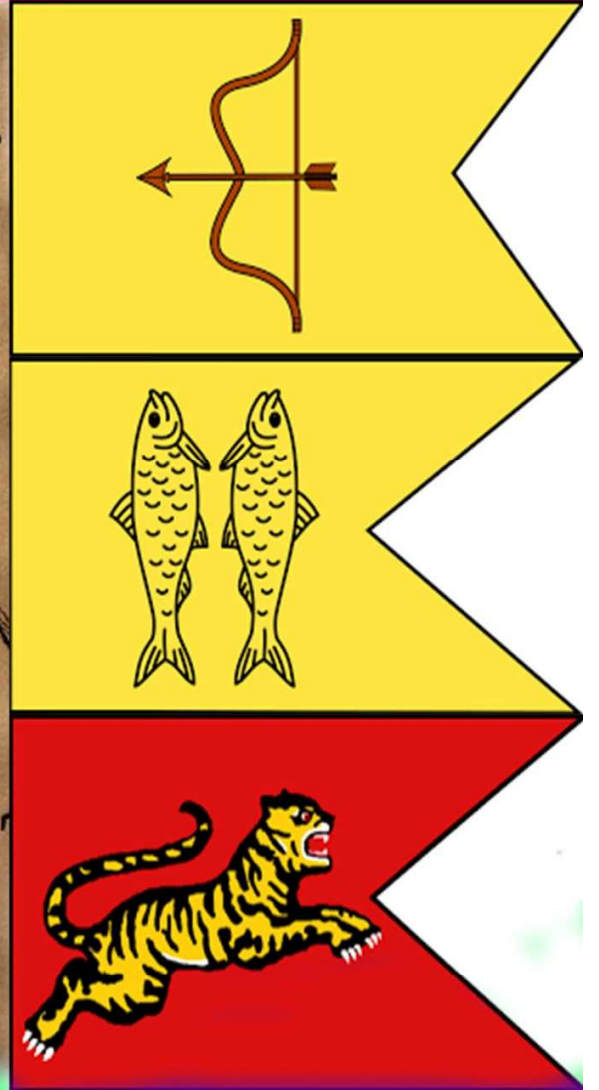
International E-Journal of Tamil Studies

UAN:TN03D0061112

இலக்கணம், இலக்கியம், கலை, பண்பாடு, அறிவியல், கணிணிசார் ஆய்வை இனங்காண!

மலர்:4 இதழ்:15 நவம்பர் 2018

Vol. 4 Issue : 15 November 2018

**த.சத்தியராஜ்
ச.இராமலட்சுமி
ப.கிருஷ்ணமூர்த்தி
சி.சாவித்ரி
சு.பேச்சியம்மாள்
மு.ஜெகதீசன்
கி.சங்கரநாராயணன்**

**இரா.இராமகுமார்
க.பாலாஜி
தி.நிரஞ்சனி
கி.ஜெகதீசன்**

**ரா.தக்ஷஷாயினி
ஜி.பால்ராஜ்
பா.கவிதா**

இனம்

பன்னாட்டு இணையத் தமிழாய்விதழ்
*An Internationally Refereed e_ Journal of
Tamil Studies*

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் மு.முனிஸ்மூர்த்தி
முனைவர் த.சத்தியராஜ்

ஆலோசனைக் குழு

முனைவர் எசு.கை.சண்முகம் (சிதம்பரம்)
முனைவர் சு.இராசாராம் (நாகர்கோவில்)
முனைவர் சிலம்பு நா.செல்வராசு (புதுச்சேரி)
முனைவர் ந.வேலுச்சாமி (சேலம்)

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் ஆ.மணி (புதுச்சேரி)
முனைவர் க.பாலாஜி (கோவை)
முனைவர் இரா.குணசீலன் (திருச்செங்கோடு)
முனைவர் இரா.இராஜா (திருச்சி)
முனைவர் ப.சிவமாருதி (நாய்லாந்து)
முனைவர் ச.முத்துச்செல்வம் (மதுரை)
முனைவர் சா.விஜய ராஜேஸ்வரி (நஞ்சாவூர்)
திரு சு.புந்கந்தராசா (ஆஸ்திரேலியா)

இதழாக்கமும் வெளியீடும்

முனைவர் த.சத்தியராஜ்
கோயமுத்தூர்
09600370671
inameditor@gmail.com
www.inamtamil.com

உள்ளே ...

தமிழ்ச் செவ்வியல்

பாண்டிய நாடும் மரபிலக்கண உருவாக்கங்களும்
Pāndiyāa's kingdom vastly introduced cause of authentic
grammars

த.சத்தியராஜ் | 4

நற்றிணையில் சமுதாயச் சூழலும் தொழில் மாந்தரும்
Social environment and occupation in Nattirina

முனைவர் ச.இராமலட்சுமி | 12

மருதனிளநாகனார் பாடல்கள் காட்டும்
பண்டைய வழியாட்டு முறைகள்
Ancient religious rituals and performance through the
marutaṇṇiṇākaṇ songs

முனைவர் ப.கிருஷ்ணமூர்த்தி | 17

ஒப்பீட்டு நோக்கில் திருக்குறளும் சுமதி சதகமும்
A comparative study of Thirukkural and
Sumathisadagam

முனைவர் சி.சாவித்ரி | 23

சங்க இலக்கியத்தில் உரல், உலக்கையின் பயன்பாடு
Mortar and pestle are still employed in parts of Tamil
Classical Literature.

முனைவர் சு.பேச்சியம்மாள் | 40

ஐங்குறுநூற்று மருதத்திணைப் பாடல்களில்
பாத்தமை ஒழுக்கம் மறுத்தல்
Ainkurunuru Maruthathinai Paadalkalil Parathamai
Olukkam Maruthal

முனைவர் மு.ஜெகதீசன் | 49

வினாய் பெயர்கள்: இலக்கணிகளின் பார்வைகளும்
பதிவுகளும்
Interrogative Nouns: Grammarian's Perspectives and
Observations

முனைவர் கி.சங்கர நாராயணன் | 64

வரலாறு - சமூகவியல் - புவியியல் - கல்வியியல்

**சமூக வரலாற்றும் மின்புலத்தில் பாண்டிய நாட்டு
நீரியல் மேலாண்மை இனக்குழுக்கள்
(மள்ளர் - மடையர் - மடைச்சியர்)**

**SOCIO-HISTORICAL BACK GROUND OF WATER RESOURCE
MANAGEMENT TRIBES IN THE LAND OF KING PANDIAS
[Mallar-Madaiyar-Madichiyar]**

முனைவர் க. பாலாஜி | 75

**சமயங்கள் கூறும் விலங்குகளின் தெய்வீகத்
தன்மைகளும், மீறப்படும் விதங்களும் - விலங்குரிமை
ஒழுக்கவியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓர் ஆய்வு
Divine characteristics of the animals, and the breach of
the animals - a study based on animal ethics**

திரவியராசா நிரஞ்சினி | 86

**நாட்டுக்கோழி வணிகக்கோழியான வரலாறு
Transformed the Jungle fowl into today's commercial
chicken**

முனைவர் கி.ஜெகதீசன் | 97

**விவேகானந்தரின் ஆளுமை பற்றிய சிந்தனைகள்:
ஒரு மெய்யியல் ஆய்வு
The thought of the personality by Viveganandar: A
Philosophical Approach**

தக்ஷ்ஷாயினி ராஜேந்திரன் | 101

**கிராமியக்கலைகளின் மறைவினால்
இன்றைய சமூகம் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள்
In present society to the problems faced by the
disappearance village art**

இளஞ்சைவப்புலவர் ஜி.பால்ராஜ் | 112

நூல் மதிப்பீடு

**தமிழனின் தத்துவம் திருக்குறள் அறம்
(பொருளும் விளக்கமும்)
பரிமேலழகர் இங்கே திருத்தப்படுகிறார்
Unspecific: The philosophy of Tamil is the Thirukkural
Charity (Meaning and explanation) Parimelazhakar is
edited here**

முனைவர் பா.கவிதா | 120

...

தற்கால இலக்கியம்

**மனதை மயக்கும் தாலாட்டு
Mind-blowing roller**

முனைவர் இரா.இராமகுமார் | 69

சமூக வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் பாண்டிய நாட்டு நீரியல் மேலாண்மை இனக்குழுக்கள் (மள்ளர் - மடையர் - மடைச்சியர்)

SOCIO-HISTORICAL BACK GROUND OF WATER RESOURCE MANAGEMENT TRIBES IN THE
LAND OF KING PANDIAS [Mallar-Madaiyar-Madichiyar]

முனைவர் க. பாலாஜி

தமிழ் உதவிப்பேராசிரியர்

பூ.சா.கோ.கலை அறிவியல் கல்லூரி

கோயம்புத்தூர் - 641 014. balajiand@gmail.com

Abstract: The invention of this paper is to reveal that there are so much of Tribes in Indian subcontinent. In which the Main and Ancient Tribes are Mallar (pallar) and Madaiyar. The Author has got a strong evidence to prove that they were Master's in Agriculture and water resource Management. Recently found one Archaeological evidence in kizadi [sivagangai] excavation. Read the word by Archaeologist 'Madaichi' is written on the earthen pots in the Thamizhi [Tamil Bрами] method. The some evidences are Palaeography and the inscriptions on the earthen wares, inscriptions, literature etc. which are found historically.

Keywords: Mallar, pallar, Madaichi, Thamizhi, Bрами, inscriptions, மள்ளர், மடையர், மடைச்சியர்

நாடோடி இனங்களாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்த ஆதிவாசிச் சமூகங்கள் நிலையான நீரிடங்களை மையமிட்டுத் தத்தம் புலம்பெயர்வுகளை வரையறுத்துக் கொண்டன எனலாம். ஆய்வாளர்கள் ஒரு வரலாற்றை எழுத அல்லது மறுகட்டமைப்புச் செய்ய முற்படும் பொழுது நதிக்கரையில் அமைந்த தொல்நாகரிகங்களே அகழ்வாராய்ச்சிகளில் மிகுதியான தரவுகளை வழங்கியுள்ளன.

ஓர் இனத்தைப் பண்பாடு மிக்க முதிர்ந்த இனமென்று மொழிவதற்கு அவ்வினத்தின் நீரியல் மேலாண்மையினை முதன்மைக் காரணியாகக் கொள்ள முடியும். இதனடிப்படையில் பாண்டியநாட்டு வேளாண் இனக்குழுக்களின் நீரியல் அறிவினைத் தொல்லெச்சத் தரவுகளோடு நோக்கும்பொழுது இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் தொல் இனக்குழுக்களாக இவர்களை முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியும். இலக்கியத் தரவுகளும் தொல்லியல் தரவுகளும் குறிப்பிடுகின்ற பல்வேறு இனக்குழுக்களில் நீரோடும் நீரை மையமிட்ட வேளாண்மையோடும் மிகுந்த தொடர்புடைய தொல் இனங்களாக மள்ளர் [பள்ளர்], மடையர், உழவர், கடைஞர், கடைசியர், கரையர், நீராணிக்கர், நீர்க்கட்டியார், நீர்ப்பாய்ச்சியார், நீர்வெட்டியார், ஆற்றுக் காலாட்டியர், குடும்பர் ஆகியோர் அறியப்படுகின்றனர். பிற்காலங்களில் குளங்களை மட்டும் காத்து வந்தோரைக் குளத்துப் பள்ளர்கள், குளக்காப்பாளர்கள் என்றழைத்தனர். மேற்குறித்த இனங்கள் அனைத்தும் மள்ளர் இனத்தின் கிளை இனங்கள் என்பார் குருசாமி சித்தன். இவ்வினங்களின்

பருவகால நீர்மேலாண்மையினையும் வேளாண் நுட்பங்களையும் நோக்கும்பொழுது இவர்கள் யாவரும் தொன்மையான ஒரு வேளாண் சமூக மரபைச் சார்ந்த கிளை இனங்கள் என்ற முடிவுக்கு வரமுடியும். இத்தொல் இனங்களில் மள்ளர், மடையர் குறித்த நேரடியான இலக்கியப் பதிவுகளையும் தொல்லியல் சான்றுகளையும் எடுத்துக் காட்டி வேளாண்மைசார் நீரியல் மேலாண்மையில் இவர்களுக்கிருந்த பங்கினை வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் எடுத்துரைப்பதாக இவ்வாய்வுரை அமைகின்றது.

தொல் தமிழரின் நீர் மேலாண்மை - இலக்கியப் பதிவுகள்

நீர்மேலாண்மை செய்வதில் எகிப்தியர்களைப் போல் நுட்பமான வழிமுறைகளைப் பழந்தமிழர்கள் கையாண்டனர் என பழ.கோமதி நாயகம் 'தமிழகப் பாசன வரலாறு' என்ற நூலில் வரலாற்றுச் சான்றுகளுடன் விளக்கியுள்ளார். அதில் பண்டைத் தமிழரின் நீர்மேலாண்மை பற்றிய குறிப்புகள் தொல்காப்பியம் தொடங்கிப் பிற்கால நூல்கள் வரை தொடர்ந்து சுட்டப்பெற்று வந்துள்ளமையினைத் தொகுத்தளித்துள்ளார். ஆற்றின் குறுக்கே கல்லால் அணை கட்டியமையினைக் கற்சிறை எனத் தொல்காப்பியமும் மதுரைக்காஞ்சியும் குறித்துச் செல்கின்றன.

வருவிசைப் புனலைக் கற்சிறை போல
ஒருவன் தாங்கிய பெருமையானும் [தொல்.பொருள்.புறத்.66-67].

வருபுனல் கற்சிறை கடுப்ப இடை அறுத்து
ஒன்னார் ஓட்டிய செருப்புக் கல் மறவர் [மதுரைக்.725-726].

எங்கெங்கு நிலம் பள்ளமாக இருக்கின்றதோ அங்கெல்லாம் நீர்நிலை அமைய வேண்டும் என்ற இயற்கைசார் நீரியல் அறிவினை அன்றைய தமிழ்ப் புலவர்மரபு நன்கறிந்திருந்தது. புறநானூற்றில் 'நீர் சேமிக்கக் கரை உண்டாக்கும் மன்னனே இவ்வுலகில் தம் பெயரை நிலைநிறுத்திக் கொள்வான்' எனக் குடபுலவியனார் எனும் புலவர் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனிடம் கூறுவது இங்குத் தமிழரின் நீரியல் அறமெனக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

நிலன்நெளி மருங்கின் நீர்நிலை பெருகத்
தட்டோரம்ம இவண்தட் டோரே
தள்ளாதோர் இவண்தள்ளா தோரே [புறம்.18.]

ஏரிகள், குளங்கள் மூலம் வேளாண்மை சிறந்து விளங்கியமையினைச் சங்க இலக்கியங்கள் தொடர்ந்து சுட்டி வந்துள்ளன. உ.வே.சாமிநாதையர் பதிப்பித்த பொருநராற்றுப்படை நச்சினார்க்கினியர் உரையின் பிற்சேற்கை வெண்பா ஒன்றில் ஏரி பற்றிய குறிப்பொன்று அறியப் பெறுகின்றது.

ஏரியு மேற்றத்தி னானும் பிறர்நாட்டு
வாரிசுரக்கும் வளனெல்லாந் தேரின் [பொருநர்.வெண்.1].

ஒருநாடு வளம் பெறுவதற்கு நீரைத் தேக்கிவைக்கும் குளங்கள் எவ்வளவு முக்கியமானவை என்பதைப் பட்டினப்பாலை சுட்டுகின்றது.

காடுகொன்று நாடாக்கிக்
குளம்தொட்டு வளம் பெருக்கி [பட்டின. 283].

இரவு நேரத்தில் குளங்கள் உடைப்பெடுத்து விடாமல் காவலன் ஒருவனால் பாதுகாக்கப்பெற்ற நிலை அகநானூற்றில் ஒரு தாய் தன் குழந்தையைப் பாதுகாக்க இரவெல்லாம் கண் விழித்திருந்த நிலைக்கு உவமையாகக் கூறப்பெற்றுள்ளது.

பெருங்குளக் காவலன் போல
அருங்கடி அன்னையும் துயில் மறந்தனளே [அகம்.25].

குளத்துப் பாசனத்தால் விளைவிக்கப்பெற்ற வெண்ணெல் பற்றிய குறிப்பு புறநானூற்றில் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது.

குளக்கீழ் விளைந்த களக்கொள் வெண்ணெல் [புறம்.33].

குறைந்த நிலப்பரப்பில் மிகுதியான நீரைச் சேமிக்க ஏரியின் வடிவம் எட்டாம் பிறை போல் இருத்தல் வேண்டுமென்ற நுட்பமான [கணிதவியல்-திரிகோணவிதி] நீரியல் அறிவு தொல்தமிழர்களிடம் இருந்து வந்தமையினை இலக்கியச் சான்றுடன் அறியமுடிகின்றது.

அறையும் பொறையும் மணந்த தனைய
என்றாள் திங்கள் அணைய கொடுங்கரைத்
தென்றீர்ச் சிறுகுளம் கீழ்வது மாதோ
தேர்வன் பாரிதன் பறம்பு நாடே [புறம்.118]

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டிய நெடுஞ்செழியன் முத்துநாட்டுக் குறுநில மன்னனான வேள்எவ்வியைப் போரில் வென்று தனது நாட்டுடன் சேர்த்துக் கொண்டதைப் புறப்பாடல் ஒன்று கூறுகின்றது. பாடலில் வழங்கப் பெறும் முத்தூர் என்பது இன்று சிவகங்கைப் பகுதியில் முத்துநாடு என வழங்கப் பெறுகின்றது.

ஓம்பா ஈகை மாவேள் எவ்வி
புலனம் புதவின் மிழலையொடு கழனிக்
கயலார் நாரைப் போர்வில் சேக்கும்
பொன்னணி யானைத் தொன்முதிர் வேளிர்
குப்பை நெல்லின் முத்தூறு தந்த
கொற்ற நீள்குடைக் கொடித்தேர்ச் செழிய [புறம்.24]

இவ்வூரில் உள்ள ஏரி மிகப் பழமையானது என்பது இப்பாடல் மூலம் தெரியவருகின்றது. இன்று இவ்வேரி 42.5 கிராமங்களுக்கு நீர்ப்பாசனம் செய்வதாக வருவாய்த்துறை ஆவணங்கள் குறிக்கின்றன [ச.மா.இரத்தினவேல்,நா.கள்ளபிரான், 2013:92].

பிற்காலச் சங்கநூல்களிலும் புறத்திரட்டுகளிலும் நீர்நிலை பற்றிய பதிவுகள் காணப் பெறுகின்றன.

கரை உடை குளமெனக் கழன்று வான்வயிறு அழிவு
வரைவரை தொடுத்த வயங்கு வெள்ளருவி [பரி.7:1-4]
வரைவாய் தழுவிய கல்சேர் கிடக்கைக்
குளவாய் அமர்ந்தால் நகர் [பரிபாடல் திரட்டு:63-64]

திருக்குறள் குளங்களில் அமைக்கப்பெற்ற மதகுகளின் முக்கியத்துவம் பற்றிப் பேசுகின்றது.

அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று [குறள்.523]

குளம் வெட்டி; மரம்நட்டு; சாலைஅமைத்து; உழுவயல் ஆக்கி; கிணறு தோண்டுவன் சொர்க்கத்திற்குச் செல்வான் எனச் சிறுபஞ்சமூலம் தமிழரின் நீர் மேலாண்மையினை வாழ்வியல் அறமாக எடுத்துரைக்கின்றது.

குளம் தொட்டுக் கோடுபதித்து வழிசீத்து
உளம் தொட்டு உழுவயல் ஆக்கி வளம்தொட்டுப்
பாகுபடும் கிணற்றோடு என்று இவை பாற்படுத்தான்
ஏகும் சுவர்க்கம் இனிது [சிறுபஞ்ச.64].

திரிகடுகத்தில், நீர் வரும் வாய்க்கால் சரியாக அமையவில்லையெனில் அதனால் பயன்பெறும் குளத்திற்கு எவ்விதப்பயனும் இல்லை என வாழ்வியல் அறக் கருத்துகளோடு ஒப்பிடப் பெற்றுள்ளது.

வாய்நன் கமையாக் குளனும் வயிறாரத்
தாய்முலை யுண்ணாக் குழுவியும் சேய்மரபில்
கல்விமாண் பில்லாத மாந்தரும் இம்மூவர்
நல்குரவு சேரப் பட்டார் [திரிகடு.34].

பெய்யும் மழைநீரைக் குளங்கள், ஏரிகளில் முறையாகச் சேமித்துப் பயன்படுத்திய நிலையினைச் சிலப்பதிகாரம் சுட்டுகின்றது.

இடியுடைப் பெருமழை எய்தா ஏகப்
பிழையா விளையுள் பெருவளம் சுரப்ப
மழைப்பிணித்து ஆண்ட மன்னவன் [சிலம்பு.26-28].

மணிமேகலைக் காப்பியம் ஏரியின் பெருநீர் மதகின் உள்ளே அமைந்த சிறிய துவாரம் [சுருங்கை-குமிழித் தூம்பு] வழியே வெளிச் செல்லுவதைப் பின்வருமாறு எடுத்துரைக்கின்றது.

பெருங்குள மருங்கில் சுருங்கைச் சிறுவழி
இருபெரும் நீத்தம் புகுவது போல
அளவாச் சிறுசெவி அளப்பரு நல்லறம்

உளமலி உவகையொடு உயிர்கொளப் புகும் [மணி.1384-87]

இதில் புத்ததேவனின் பெரும்அறக்கருத்து மக்களின் செவியாகிய சிறிய துவாரத்தின் வழியே சென்று உயிரைக் காத்தருளும் என உவமை செய்கின்றார் சீத்தலைச் சாத்தனார்.

கொறுக்கையூர் காரிநாயனார் இயற்றிய கணக்கதிகாரத்தின் 'நீர்வழிச் சூத்திரம்' ஒரு குளத்திலுள்ள நீர் முழுவதும் பாய்ந்து முடிக்க எவ்வளவு நேரமாகும் என்பதை வரையறுக்கின்றது. இதனைப் பழந்தமிழர் நீர்மேலாண்மை நுட்பத்திற்கு மிகச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு எனக் கூறலாம்.

ஒரு நாழிகையின் நாளினை ஒல்லா மனத்தின்
வருநாழிகைக் கீந்து மானே - தருமிலக்கம்
சேர்த்ததற்கு வேறான தின்னாழிகைக் கீந்து
பார்த்ததினம் பேரே பகர் [கணக்.35]

பெரும் ஏரியின் ஓர் ஆயக்கட்டிற்கு 4 நாழிகையில் நீர் பாய்ச்சும் மதகு ஒன்று; 6 நாழிகையில் நீர் பாய்ச்சும் மதகு ஒன்று; 12 நாழிகையில் நீர்பாய்ச்சும் மதகு ஒன்று என மூவகை மதகுகளும் ஒன்றுசேரப் பாயும் பொழுது ஆயக்கட்டு முழுவதற்கும் நீர் பாய எவ்வளவு நேரம் ஆகுமென்பதற்கு விடை கூறுவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. இதனை நாழிகை அடிப்படையில் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் அவ்வாயக்கட்டு 2 நாழிகையில் நிரம்பும் என்பது பதில்.

தொல்தமிழர் நீர் மேலாண்மை குறித்த கல்வெட்டு ஆவணங்கள்

இப்பகுதியின் தேவை கருதி சோழர்கால நீர்மேலாண்மையும் எடுத்துக்காட்டப் பெற்றுள்ளது.

பாண்டியர்களின் பழமையான கல்வெட்டு [பொ.ஆ.620-650] என்பது மதுரை வைகைக் கரையில் கிடைக்கும் செழியன்சேந்தனின் கல்வெட்டாகும். இது வைகை ஆற்றங்கரையில் 'மதகு' கட்டிய செய்தியினையும் 'அரிகேசரி' என்ற பெயரில் கால்வாய் ஒன்று வெட்டியதையும் குறிப்பிடுகின்றது. அவ்வாறே பாண்டியன் ஸ்ரீமாறன் ஸ்ரீவல்லபனுக்கு அடங்கிய குறுநில மன்னன் எட்டிச்சாத்தன் என்ற 'இருப்பைக்குடிக் கிழவன்' பொ.ஆ.815-862 வரை இருஞ்சேணாட்டை ஆட்சி புரிந்தான். இவன் தனது ஆட்சியின் பெரும்பகுதியை நீர்ப்பாசனப் பணிக்காகச் செலவிட்ட செய்தியினையும் கல்வெட்டால் அறிகின்றோம் [பழ.கோமதிநாயகம், 2010:75,80].

திருமழபாடி கோயில் கல்வெட்டு ஒன்றில் செம்பியன் மாதேவிப் பேரேரியில் 'ராஜராஜன் தூம்பு' என்ற பெயரில் மதகு ஒன்று இருந்தது குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. ஏரிகளையும் வாய்க்கால்களையும் குமிழித்தூம்பு எனப்பெறும் மதகுகளையும் பேரரசன், அரசி போன்றோர் பெயரால் அழைத்து அவற்றை மிகுந்த அக்கறையோடு போற்றிக் காத்த சோழர்காலச் சமுதாயப் பண்பை இச்சான்றுகள் மூலம் நாம் அறியலாம் [குடவாயில் பாலசுப்பிரமணியன், 2010: 04].

பொ.ஆ.மு.2ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த முதலைக்குளம் கல்வெட்டில் 'வேம்பிற்ஊர்' பெரிய ஏரி குறித்த செய்தி கிடைக்கப் பெறுகின்றது [ச.மா.இரத்தினவேல், நா.கள்ளபிரான், 2013:92].

கி.பி.1302-ல் ராமநாதபுரம் மாவட்டம் கருங்குளத்தில் உடைப்பு ஏற்பட்டபோது அதை அடைக்கச் சென்ற பெருந்தேவப்பள்ளன் வெள்ளத்தில் இறந்தான். அவனது தியாகத்தைப் போற்றும் வகையில் அவனுக்கு நினைவுக் கல்லை நட்டு உதிரப்பட்ட நிலமும் அளிக்கப்பட்டது. இந்த விவரங்கள் தமிழ் வளர்ச்சித்துறை வெளியிட்ட 'தமிழ்நாட்டு வரலாறு பாண்டியர் பெருவேந்தர் காலம்' நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன (டி.எல்.சஞ்சீவிசுவாமி, 2016:42). குடவாயில் பாலசுப்பிரமணியன் 'இராஜராஜேஸ்வரம்' நூலில் சோழர்காலத்தில் ஏரிகளில் அமைக்கப்பெற்ற குமிழித்தூம்புகளை நிர்வகிக்கவும் நீர் நிரம்பிய காலங்களில் மடையின் அடியாழத்தில் குதித்துக் குமிழியைத் திறந்து விடவும் 'குமிழிப்பள்ளன்' என்ற ஒருவர் இருந்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றார். புதுக்கோட்டை மாவட்டம் நாஞ்சூர் ஏரியில் நீர்ப்பங்கீடு செய்வதில் 'முறைப்பானை' [துளையிடப்பட்ட செப்புப் பாணை] என்ற நுட்பமான நீர்க் கணக்கியல் முறை வழக்கில் இருந்தது. அதனை நிர்வகிக்க 'குமிழிப்பள்ளன்' என்ற பணியாளர் ஒருவர் இருந்ததாகவும் முறைப்பானையில் துளை இடும் ஊசியின் அளவு குறித்த கல்வெட்டு ஒன்று கிடைக்கப் பெற்றுள்ளதாகவும் குறிப்பர் ப.திருமலை. அவ்வாறே மூன்றாம் ராஜராஜ சோழன் காலத்தில் 'எதிரிலி சோழ மூவேந்த வேளான்' என்பான் கொள்ளிடமாறு உடைப்பெடுத்து ஊரை அழித்தபோது அதிலிருந்து ஊரைக் காப்பாற்றியதோடு மீண்டும் ஊரைச் சீர்செய்தமைக்காகவும் திருமழபாடி கோயிலில் பல மண்டபங்களை எடுத்தமைக்காகவும் அவனுக்குத் திருமழபாடியிலேயே வீடு அளித்து அரசன் கௌரவித்ததை ஒரு கல்வெட்டு விவரிப்பதாக 'கல்வெட்டு சொல்லும் கோயில் கதைகள்' என்ற கட்டுரையில் குறிப்பிடுகின்றார் குடவாயில் பாலசுப்பிரமணியன். அக்கல்வெட்டில் குறிக்கப்பெறும் 'வேளான்' என்ற பெயர் அந்நிலத்தின் உழுவகத் தலைவன் ஒருவனைக் குறிப்பதாகக் கருதலாம்.

பழைய இராமநாதபுரம் மாவட்டப் [திண்டுக்கல்] பகுதியில் எட்டாம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டொன்றில் 'கற்கோதி குமிழி செவ்வித்தான் நன்கள் புள்ளன்' என்ற தொடர் காணப்படுகின்றது [சொ.சாந்தலிங்கம், 2014:39]. இக்கல்வெட்டுப் பாடத்திற்குக் 'கல்லைக் கொத்திக் குமிழித் தூம்பு செய்வித்த நன்கள் 'புள்ளன்' எனப் பொருள்கொள்வதே பொருத்தமாக அமையும். புள்ளர் என்ற மரபினர் பற்றி எந்த இலக்கியக் குறிப்பும் இதுவரை கட்டவில்லை. குமிழித் தூம்போடு மிகுந்த தொடர்புடைய சமூகமாகப் பள்ளர் சமூகம் விளங்கியமையினை மேற்குறித்த வரலாற்றுச் சான்றுகள் மூலம் அறிகின்றோம். ஏரியின் மதகிற்குக் குமிழித்தூம்பு செய்து கொடுத்த 'நன்கள் புள்ளன்' என்பவரைப் பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்பாக இதனை முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியும்.

மடையர் - மடைச்சியர் நீர்மேலாண்மைப் பதிவுகள்

மடையர், மடைச்சியர் என்ற சொற்கள் ஏரிகள், கண்மாய்கள், பெருங்குளங்கள் முதலான நீரிடங்களைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் வைத்து நீர்மேலாண்மை செய்துவந்த தொல்மரபினரைக் குறித்தமைந்தனவாகும். இது மடைத்தொழில் செய்வோரை நேரடியாகக் குறித்தமைகிறது.

நீர்மேலாண்மையின் மிக முக்கிய அமைப்பாக ஏரி விளங்குகின்றது. மழைக்காலங்களில் வரும் வெள்ளப்பெருக்கினைத் தடுத்துச் சேமித்து வேளாண்மை செய்வதற்காக மனிதர்களாலும் சிலநேரங்களில் இயற்கையாலும் ஏற்படுத்தப்பெறும் பெரும் நீர்நிலை உருவாக்கம்தான் ஏரி. ஏர்த் தொழிலுக்குப் பயன்படுவதால் ஏரி என்பர் ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை. அந்த ஏரிகளில் இருந்து நேரடியாக விவசாய நிலங்களுக்கு நீரைப் பாய்ச்சிவிட இயலாது. மடை என்ற அமைப்பின் மூலமாகத்தான் விளைநிலங்களுக்கு ஏற்றவாறு சிறுகச்சிறுக நீரைப் பாய்ச்ச முடியும். தற்காலத்தில் நவீனத் தொழில்நுட்பத்தின் அடிப்படையில் இரும்பு, சிமெண்ட் கட்டுமானத்துடன் கூடிய மடைகள் உருவாக்கப் படுகின்றன. ஆனால் பழங்காலத்தில் மடைகள் மரத்தினால் செய்யப் பெற்றன. அதற்குப் பனைமரங்கள் பயன்படுத்தப் பெற்றன. வைரம் பாய்ந்த பனைமரத்தின் உள்ளீடான சோற்றுப் பகுதியினை நீக்கிவிட்டுத் தூம்புக்குழாய் போலக் குடைந்து விடுவர். பின்பு குழாய்ப்பகுதியைக் களிமண், கோரைப்புல் முதலானவற்றால் அடைத்து ஏரியின் உட்பகுதியில் நீர்வரத்திற்கேற்ப அமைப்பர். பெருவெள்ளக் காலங்களில் ஏரி நிரம்பி வழியும் பொழுது நீச்சல் பயிற்சியும் மடையின் தொழில்நுட்பமும் நன்கு அறிந்த ஒருவர் ஆழமான ஏரியின் உட்பகுதிக்குள் நீந்திச் சென்று மடையின் களிமண் அடைப்பைத் திறந்து விடுவார். இது அவ்வளவு எளிதான காரியமன்று. மூச்சடக்குவது மட்டுமல்லாமல் நீர்ச்சுழலின் வேகம் மடையைத் திறப்பவரையும் உள்ளே இழுத்துச் செல்ல முயலும். அவ்வாறு இறந்தவர்கள் பலர். இத்தொழிலை மேற்கொள்பவர்களை மடையர் என்றழைத்தனர். இவ்வாறு பெருவெள்ளக் காலங்களில் மடைகளிலும் ஏரிகளிலும் ஏற்பட்ட உடைப்பைச் சரி செய்வதற்கும் தொடர்ச்சியான மராமத்துப் பணிக்கும் நீரியல் வேளாண் நுட்பம் நன்கறிந்த குறிப்பிட்ட சில சமூகத்தார் நியமிக்கப் பெற்றிருந்தனர். இந்தப் பணியின் பொழுது உயிரிழந்தவர்களின் குடும்பத்திற்கு மன்னர்கள் நிலங்களை மானியமாக வழங்கியுள்ளனர். அவை பற்றிய சான்றாதாரங்கள் கிடைக்கப் பெறுகின்றன.

சங்ககாலப் பாண்டியர்களின் நீர் மேலாண்மையினை மையமிட்டுத் தோன்றிய இனக்குழுக்களில் மடையர் என்ற இனத்தைப் பற்றிய பதிவு ஒன்று அண்மையில் சிவகங்கை மாவட்டம் 'கீழடி' அகழ்வாராய்ச்சியில் கிடைத்துள்ளது. அங்கு நீள்வடிவச் சுட்ட செங்கற்களால் செய்யப் பெற்ற கட்டுமானங்களையுடைய தொல்நகர நாகரிகம் ஒன்றினைத் தொல்லியல் ஆய்வறிஞர்கள் கண்டறிந்து வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். கால ஆராய்ச்சியில் இது சங்ககாலத்தைச் சேர்ந்த நிலப்பகுதி என உறுதி செய்யப் பெற்றுள்ளது. அங்கு கிடைத்த பாளை ஓடு ஒன்றில் 'மடைச்சி' என்ற பெண்பாற் பெயரொன்று தொல் தமிழெழுத்து வடிவமான 'தமிழி' எழுத்துப் பொறிப்பில் கிடைத்துள்ளது. இவ்வெழுத்துப்பொறிப்புக் கிடைக்கும் முன்புவரை பிற்காலப் பாண்டியர்கள், சோழர்கள் காலக்கட்டத்தில் [அரசுடைமை - நிலவுடைமை] உருவாக்கம் பெற்ற நீர்மேலாண்மைச் சாதியக்குழுவினராக 'மடையர்' இனத்தைக் கருதி வந்தனர். ஆனால் கீழடி அகழ்வாராய்ச்சியில் இச்சொல் கிடைக்கப் பெற்ற எழுத்துவடிவம் 'தமிழி' என்பதால் சங்க காலத்திற்கும் பெருங்கற்காலத்திற்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதிவரை [பொ.ஆ.100 - பொ.ஆ.மு.1000] இத்தரவினை எடுத்துச் செல்ல முடிகின்றது. கீழடி என்ற ஊர் பாண்டிய நாட்டு வைகை ஆற்றுப் படுகையில் அமைந்துள்ளது. பாசனத்திற்கு ஆற்றுநீரை மடைகள் அமைத்துச் சங்ககாலப் பாண்டிய இனக்குழு மக்கள் பயன்படுத்தி வந்தமை இதன்மூலம் தெளிவாகப் புலப்படுகின்றது. சங்ககால நீர் மேலாண்மைத் தொழில்நுட்பமான மடையினை நிர்வகித்து வந்த

மடையர் இனத்தின் பெண்ணைப் பற்றிய பதிவு தொல்லியல் சான்றாகக் கிடைத்திருப்பது என்பது நுட்பமான சமூக வரலாற்றுப் பின்புலம் உடையது. இதனை இருநிலைகளில் அணுக வேண்டியுள்ளது.

1.சங்ககாலத்தில் வாழ்ந்த ஒரு பெண்ணின் பெயர் பாளை ஓட்டில் தமிழி எழுத்துப் பொறிப்பில் கிடைத்திருப்பது.

2.பெண்களின் நீர் மேலாண்மை சார்ந்த வேளாண் அறிவுப் பின்புலம்.

பாளை ஓட்டில் தனது பெயரை எழுதுவதென்பது மடைத்தொழில் செய்துவந்த சங்ககால மகளிரின் கல்விபெறுதல் தொடர்பான சமூக முன்னுரிமை குறித்ததாகும். சங்ககாலம், இடைக்காலம், பிற்காலமென்ப பன்னெடுங்காலமாக வேளாண்மையோடு நீர் மேலாண்மையினைத் தொடர்ச்சியாகச் செய்துவந்த இவ்வுழுக்குடமக்களுக்குக் கல்வி மறுக்கப்பட்டதோடு மேல்நோக்கிய சமூகப் படிநிலை அமைப்பிலிருந்து கீழாக விரட்டியடிக்கப்பட்ட நிலையினையும் கவனமாக உற்றுநோக்க வேண்டியுள்ளது.

மள்ளரும் நீர் மேலாண்மைப் பதிவுகளும்

தமிழ்ச்செவ்வியல் நூல்களில் குறிக்கப்பெறும் இனக்குழுக்களில் தொன்மையான வேளாண் சமூக மரபு கொண்ட இனமாக மள்ளர் இனம் அறியப் படுகின்றது. எட்டுத்தொகை நூல்கள் அனைத்திலும் மள்ளர் பற்றிய பதிவு காணப்பெறுவது தனித்த ஆய்வுப்பின்புலம் கொண்டது. பத்துப்பாட்டில் (பெரு.455) ஓரிடத்தில் மட்டும் காணப்படுகின்றது.

மள்ளர்-பெரு.455; நற்.260-3; குறு.31-1,34-5,364-8; ஐங்.94-1, 371-1, 400-1, 432-3; பதி.13-21, 38-10, 43-25,63-13,66-14,81-34,90-44; கலி.106-10; அக.21-13,144-14,185-7,189-5,227-11,316-7; புற.10-9,77-9,78-7,79-5,84-5,89-6,399-20. மள்ளன்-ஐங்.383-4; புற.81-5,251-3,399-20. மள்ள-திரு.262; பெரு.455; பரி.3-41,3-90; புற.219-2,254-3 [பெ.மாதையன்,2007 :536].

மேற்கண்ட பதிவுகளில் மள்ளர் இன மக்கள் வேளாண் உழுகுடிகளாகவும், போர் வீரர்களாகவும், நீர் மேலாண்மை செய்பவர்களாகவும் காட்டப் பெற்றுள்ளனர். இப்பதிவுகள் தவிர்த்துப் பின்வரும் புறநானூற்றுப் பாடல் மட்டும் இங்கு ஆய்விற்குட்படுத்தப் பெறுகின்றது.

வெள்ளி தென்புலத் துறைய விளைவயற்
பள்ளம் வாடிய பயனில் காலை
இரும்பறைக் கிணைமகன் சென்றவன் பெரும்பெயர்
.....
விளைபக டேற்ற மேழி கிணைத்தொடா
மணிகிளர் முன்றிற் றென்னவன் மருகன்
.....
கண்மா நிலியரென் பெருங்கிளைப் புரவே[புறம்.388].

மேற்குறித்த புறநானூற்றுப் பாடலைப் பாடிய 'மதுரை அளக்கர் ஞாழார் மகனார் மள்ளனார்' என்ற புலவர் 'சிறுகுடிக்கிழான் பண்ணனின்' உழவுக்குரிய எருதுகளையும் ஏற்றத்தையும் யாழில் இட்டுக் கிணையை இசைத்து நாள்தோறும் பாடேன் ஆயின் 'நீங்காத ஆராய்ச்சி மணி கட்டியிருக்கும் முன்றிலுடைய முரசு முழங்கும் பெருமையினையும் யானைப் படையினையும் உடைய பாண்டியன் வழுதியின் வழித்தோன்றலாகிய பண்ணனின் அருள் கிடைக்காமல் ஒழிந்து போவேனாக' எனப் பாடுகின்றார். இதன் மூலம் எருதும் ஏற்றமும் பண்ணனின் மிக முக்கியச் செல்வங்களாகக் கருதப்பெற்றமை அறியப் பெறுகின்றது. ஏற்றம் என்ற நீர்மேலாண்மைக் கருவிக்கு அவ்வேளாண் இனக்குழுவினர் கொடுத்துவந்த முக்கியத்துவத்தினை இப்பாடல் உணர்த்துகின்றது. ஏற்றக்கருவி இல்லையென்றால் அவர்கள் நாடு வளம் பெறாது என்பதை இது சுட்டுகின்றது. இப்பாடலைப் பாடியவர் பாண்டிய நாட்டைச் சேர்ந்த புலவர் மதுரை அளக்கர் ஞாழார் மகனார் மள்ளனார் என்பது மேலும் ஒரு சிறப்பினைப் பெறுகின்றது. மள்ளர் என்ற இனப்பெயரைத் தனது இயற்பெயராகவும் ஊரையும் தந்தை பெயரையும் பெயருக்கு அடையாகவும் பெற்றுள்ளார். பாடியவனும் பாடப்பெற்றவனும் ஒரே வேளாண் சமூக மரபைச் சார்ந்தவர்களாதலால் பாடுபொருளில் வேளாண்மையும் நீர்மேலாண்மையும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. உழுதொழிலையும் நீர்மேலாண்மையினையும் பண்டுதொட்டுச் செம்மையாகச் செய்தவர்களாலேயே இத்தன்மையில் சிந்திக்கவியலும் என்பது கருத்து. கிழான் என்ற சொல் மருதநிலத்தில் பயிர்த்தொழில் செய்து வந்த மள்ளர்களையே பெரிதும் குறித்தமைகின்றது. புலவன் புரவலனான பண்ணனை 'என் பெருங்கிளை' என விளிப்பது புரவலன் மள்ளரினத்தைச் சார்ந்தவன் என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றது. புலவன் 'தென்னவன் மருகன் பண்ணன்' என விளிப்பது மள்ளர் இனத்தைச் சார்ந்த பண்ணன் பாண்டியர்களின் வழித்தோன்றல் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதாக அமைகிறது. சிந்துவெளி எழுத்துகளை அசைநிலை[syllable] வடிவாக வாசித்துள்ள இரா.மதிவாணன் 'பண்ணன்' என்ற சொல் சிந்துவெளி நாகரிக முத்திரையில் இரு இடங்களில் குறிக்கப் பெற்றுள்ளமையினைத் தம் நூலில் சுட்டியுள்ளார். 'கா[ன்]பண்ணன்', 'காடன் காவச்ச[ன்] பண்ண[ன்]' என்பதாக அத்தொடர்கள் அமைகின்றன. உழவுத் தொழிலுக்குப் பயன்படும் விலங்கான எருதினையும் நீர்மேலாண்மைக் கருவியான ஏற்றத்தையும் முதன்மைப்படுத்தி ஒரு சங்கப்பாடல் பாடப்பெற்றிருப்பது பாண்டியநாட்டு இனக்குழுக்களான மள்ளர்களின் நீர்மேலாண்மைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக அமைகின்றது.

நிறைவுரை

நிலவரைவியல் அடிப்படையில் இன்றைய சிவகங்கைப் பகுதியினைச் சங்ககாலப் பாண்டியர்களின் முக்கியமான அமைவிடமாகக் கொள்ளலாம். சிவகங்கையிலுள்ள கீழடியில் 'மடைச்சி' என்ற சொல் 'தமிழி'[தமிழ்ப்பிராமி] எழுத்து வடிவில் கிடைத்துள்ளமை தொல்தமிழர்களின் நீர் மேலாண்மையின் தொன்மையைச் சூட்டுவதாக அமைகின்றது. அச்சொல் ஒரு பெண்பாற் பெயராக அமைந்திருப்பது இன்றைய தமிழர்தம் மேல்/கீழ் படிநிலையுடன் கூடிய வர்க்கப் பின்புலம் கொண்ட சமூகக் கட்டமைப்பைப் பல நிலைகளில் ஆய்வு செய்ய உதவுகின்றது. தமிழி எழுத்துப் பொறிப்பில் இவ்வினக்குழுவினர் சுட்டப் பெற்றுள்ளமையால் தமிழர்தம் நீர்மேலாண்மைப் பண்பாட்டினைச் சங்க காலத்திற்கும் முற்பட்ட காலத்திற்கு எடுத்துச்

செல்ல முடியும். மடையர் என்ற சொல்வழக்குப் பிற்காலங்களில் மட்டும் காணப்பெறுகின்றது. சங்க இலக்கியங்களில் சுட்டப்பெற்றுள்ள மள்ளர் இனக்குழுக்களே பிற்காலத்தில் பல கிளை இனங்களாகப் பிரிந்து வேளாண்மையினையும் நீர் மேலாண்மையினையும் தொடர்ச்சியாக செய்து வந்துள்ளன. அதற்கான கல்வெட்டுச் சான்றுகளும் இலக்கியப் பதிவுகளும் கிடைக்கப் பெறுகின்றன. தமிழி எழுத்துப் பொறிப்புள்ள பாளை ஒரு; சங்க இலக்கியங்கள்; அற இலக்கியங்கள்; புறத்திரட்டு நூல்கள்; பிற்காலக் கல்வெட்டுகள் எனக் காலவரிசைப்படுத்தப் பெற்ற சான்றாதாரங்கள் அனைத்திலும் மள்ளர்[மள்ளர்], மடையர் குறித்த பதிவுகள் நீர் மேலாண்மையோடு தொடர்புடையதாகக் காணப் பெறுகின்றன. இதன் மூலம் பாண்டிய நாட்டு வேளாண் இனக்குழுவின் நீரியல் மேலாண்மையின் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்துள்ளனர் என அறிய முடிகின்றது.

துணை நின்றவை

- ❖ இரத்னவேல் ச.மா., & கள்ளபிரான் நா., பாசன ஏரிகளைத் தேடி, பாவை பப்ளி கேஷன்ஸ், சென்னை, 2013.
- ❖ இராமகிருட்டினன் ஆ., தமிழக வரலாறும் தமிழர் பண்பாடும், சர்வோதய இலக்கியப் பண்ணை, மதுரை, 1989.
- ❖ காமாட்சி மு., “சங்க காலம் : தொல்பொருள் ஆய்வுகள்”, சமூக விஞ்ஞானம், மலர்-6, இதழ்-21, சென்னை, 2008.
- ❖ குருசாமி சித்தன், தமிழ் இலக்கியத்தில் பள்ளர் [மள்ளர்] தேவேந்திர குல வேளாளர், தேவேந்திர மன்றம் வெளியீடு, கோயம்புத்தூர், 1993.
- ❖ கோமதிநாயகம் பழ., தமிழகப் பாசன வரலாறு, பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை, 2010.
- ❖ ..., “சங்ககாலத்தில் பாசனத் தொழில்நுட்பம்”, சமூக விஞ்ஞானம், மலர்-6, இதழ்-21, சென்னை, 2008.
- ❖ சங்கரன் கி.இரா., “சங்ககாலத்தில் நீர்ப்பாசனம்”, சமூக விஞ்ஞானம், மலர்-6, இதழ்-21, சென்னை, 2008.
- ❖ சஞ்சீவி குமார் டி.எல்., ஓடும் நீரின் வேரை அறுத்த வேதனை வரலாறு, தி இந்து வெளியீடு, சென்னை, 2016.
- ❖ சதாசிவப் பண்டாரத்தார், பாண்டியர் வரலாறு, செண்பகா பதிப்பகம், சென்னை, 2011.
- ❖ சாமிநாதையர் உ.வே.(மூ.ப.), பத்துப்பாட்டு மூலமும் மதுரை பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியருரையும், கேசரி அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1931.
- ❖ சாந்தலிங்கம் சொ., “தமிழ்-பிராமி கல்வெட்டுகள் வாசிப்பு ஒரு மீள்பார்வை”, [கல்வெட்டுகளின் வரலாறும் வாழ்வியலும், தமிழ்த்துறைப் பயிலரங்க ஆய்வுக்கோவை, கே.எஸ்.ஆர்.கலை அறிவியல் கல்லூரி], முத்தமிழ் பதிப்பகம், சிவகாசி, 2014.
- ❖ சேதுப்பிள்ளை ரா.பி., தமிழகம் - ஊரும் பேரும், தமிழ் நிலையம், சென்னை, 2009.
- ❖ திருமலை ப., நீர்மேலாண்மையைத் தேடி, பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை, 2011.
- ❖ பரமசிவன் தொ., பண்பாட்டு அசைவுகள், காலச்சுவடு பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை, 2001.

- ❖ பாலசுப்பிரமணியன் குடவாயில், இராஜராஜேச்சுரம், சுவாமி தயானந்தா அறக்கட்டளை, திருவாரூர், 2010.
- ❖ மதிவாணன் இரா., இடைக்கழக சிந்துவெளி எழுத்து படிப்பது எப்படி?, எழிலினி பதிப்பகம், சென்னை, 2017
- ❖ மாதையன் பெ., சங்க இலக்கியத்தில் வேளாண் சமுதாயம், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2010.
- ❖ ..., சங்க இலக்கியச் சொல்லடைவு, தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர், 2007.
- ❖ வையாபுரிப்பிள்ளை ச., சங்க இலக்கியம் பாட்டும் தொகையும், பாரிநிலையம், சென்னை, 1967.
- ❖ ஜா டி.என்., பண்டையக் கால இந்தியா., பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை, 2017.
- ❖ ஜோதிமணி வீ., “இலக்கியங்களில் நீராதாரங்களின் பயன்பாடும் நீர்த்தேக்க மேலாண்மையும்”, செம்மொழித்தமிழ் [காலாண்டு ஆய்விதழ் : தொகுதி - 4], ராஜா பப்ளிகேஷன்ஸ், திருச்சிராப்பள்ளி, 2016.
- ❖ ..., கல்வெட்டுகள் வரலாறும் வாழ்வியலும் [பயிலரங்க ஆய்வுக் கோவை], செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் [சென்னை], கே.எஸ்.ஆர்.கலை அறிவியல் கல்லூரி, திருச்செங்கோடு, 2012.

